

ри на главния прѣдводителъ на войската Лалашахина и на Хаджи-Илбеки, които минжлата година въ военнытъ си нападенія бѣ достигнжлъ до самытъ врата на този градъ. Мурадъ тргнж самъ съ отборната си войска въ пжтя до Ескы-Баба. Управителътъ на Адрианополь излѣзе ерѣщу Лалашахина, но разбитъ отъ него побѣгнж, и подпомаганъ отъ наводненіето на рѣка Марица, навезе са въ единъ каикъ нощъ като са спуснж къмъ устіето на тѣзи рѣка и отиде въ Енесъ.

И тѣй Адрианополь, най-гольмыйтъ градъ на Византійското Царство въ Европа, дойде въ ржцѣтъ на Турцытъ, чрѣзъ страхътъ или издайството на неговытъ бранители тѣй лесно, каквото и другытъ по-малкы и незначителны градове и крѣпости. Подиръ прѣвземанъето на Одринъ, Мурадъ прѣдаде управленіето и браненіето на тойзи градъ на бейлербея си Лалашанина, а той са оттегли въ Димотика.

Продълженіето на завоеваніята въ Румели (Романія), Мурадъ остави пакъ на воеводытъ си Евреноса и Лалашахина, като имъ отреди на първия южна а на втория сѣверна Тракія. Евреносъ усвои Гюмюрджина и Вардаръ; а Лалашахинъ занесе побѣдоноснытъ си прѣпорцы на сѣверъ и стигнж до полытъ на Стара-Планина, като прѣвзе двѣтъ Загоры (стара и нова) еще и Пловдивъ.

Подиръ прѣвземанъето на Пловдивъ, Муратъ заключи миръ съ грѣцкыя царъ, но щомъ той прѣминж въ Азія да си отпочине, ето че въ Европа са повдига нова размирица, която го накара да остави пакъ Азія.

Бывшійтъ началникъ на пловдивската твърдыня бѣше прибѣгнжлъ при сърбскыя краль Уроша 5^а и го подструваше за да стане да изгони тѣзи чужденцы отъ съсѣднытъ си земи, за да му не тегли и нему главата ежщо както и на другы. Отъ друга стърна пакъ пала Урбанъ 5^а раздигаше христіанскыя свѣтъ да подкачатъ нова крестоносна война противу Турцытъ, защото разчуванъето на побѣдытъ имъ бѣше испоплашило цѣла Западна Европа. Тѣй са сюзихж въ походъ противу Турцытъ заедно унгарскытъ краль,